Sheboygan Nieuwsbode.

J. QUINTUS, Uitgever & Redacteur.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	$ 2,00.
Voor een jaar	– 1,50.
Voor zes maanden	– 1,00.
Voor drie maanden	– 0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	$ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	$ 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	$ 0,50.
Voor elke volgende plaatsing	$ 0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

2de JAARG. NO. 36. VRIJDAG 8 AUGUSTUS 1851. NO. 88.

Eenig organ der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude e Nieuwe Vaderland gewijd.

THE SHEBOYGAN NIEUWSBODE,
The only Dutch (or Holland) paper in the United States
IS PUBLISHED EVERY FRIDAY,
at the rate of $1,50 per annum or $1,00 for six months

☞ Payable in advance. ☜

Office: Nearly opposite the New-York Store.

TERMS OF ADVERTISING:
(*Sixteen lines or less make a square.*)

Square, for 1 week	$1,00	Square, 6 months	$5,00
„ „ 2 weeks	1,25	„ one year	8,00
Business Cards, of 5		Every subsequent sq.	4,00
lines or less, per an.	5,00	One column, 6 mo'ths	20,00
Square, 3months	3,00	„ „ 1 year	30,00

All casual advertisements must be paid for in advance.

☞ Postmasters throughout the Union are politely requested to act as agents for this paper.

—Letters and Communications to be prepaid.

All kinds of blanks for sale
AND
JOB PRINTING

Of every description, in the English, Dutch, French and German languages, neatly and promptly done at the office of the NIEUWSBODE.

J. QUINTUS.
Sheboygan, Wisconsin. Publisher & Editor.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode.

DE JEUGDIGE CHRISTEN.

OP DEN EERSTEN VERJAARDAG ZIJNER BELIJDENIS.

O heugelijke dag! mogt ik U weer beleven?—
Hoe plegtig zijt gij mij, hoe heilig voor mijn ziel!
Op U heb ik mijn woord van trouw aan Hem gegeven,
Voor Wien ik heden nog, aanbiddend nederkniel;—
Ja; Gij herinnert mij aan mijn belijdenis,
Toen ik voor d' eerstemaal Hem openlijk erkende,
Die nog mijn eenige hoop, mijn troost en toevlugt is.
Mijn redder van den dood, en d' eeuwige ellende!

O feestelijke dag! gij dringt mij U te minnen!
Hoe treft gij mijne ziel! ik sla U peinzend ga—
Hoe brengt gij mij dat uur, dien oogenblik te binnen!
Waarin ik bevend sprak voor God en menschen, JA—
Neen, ik vergeet U nooit, o zalig oogenblik,
Toen ik met hart en ziel mij aan mijn Heiland wijdde.
'k Zwoer plegtig trouw aan Hem tot aan mijn jongsten snik,
Die mij door zijn genâ oneindig wou verblijden.

O Jezus! Gij doorgrondt en kent en ziet mijn harte,
Hoe 't voor uw liefde en trouw, van dankb're erkentenis blaakt,
Maar, hoe 't door schuldbesef en innige zielesmarte,
Ook nog zoo vaak een zucht van rouw en boete slaakt.
Ja; Gij, Gij waart getrouw, steeds tot mijn hulp gereed;
Maar ik? 'k gruw van mij zelv' mijn oog versmelt in tranen!
Ik brak zoo menigwerf door zonde mijnen eed,
Terwijl gij mij tot trouw zoo liefdrijk bleeft vermanen.—

Dan werd wel door berouw mijn hart als opgereten,
Door liefde opgebeurd keerde ik tot U wel weêr,
Maar ach! de zonde boeit als met een ijz'ren keten!
Een roekloos oogenblik stort mij op nieuw ter neêr;
Ach ik ellendig mensch! zoo zeer verkeerd van hart,
Zoo jammerlijk verslaafd aan die gehaate zonde!
Waarvoor mijn Heiland leed de ongehoordste smart—
Een lijden—een rantsoen voor al mijn schuld bevonden.

Die leere wekt mijn hoop, versterkt mijn moed, mijn krachten,
Vuurt mijnen ijver aan tot een vernieuwden strijd;
Hij maakte nooit beschaamd, die zijne hulp verwachtte,
Maar schonk genadig troost, en raad, en sterkte 't allen tijd!
O wonder van gena! hoe dringt mij zijne min,
Om langer niet mij zelf, maar *hem* ter eer te leven!—
Ja, 'k wil van nu voortaan, met hart, en ziel, en zin,
Door zijnen Geest geleid naar de volmaking streven.

O dierbre Heiland! hoor,—maar hoe? gij laat niet smeeken,
Neen, gij komt mij reeds voor, gij snelt mij te gemoet;
Ja, Gij wilt in mijn hart de kracht der zonde breken;
O! ik gevoel het reeds wat ge aan mijn ziele doet.
Treur dan niet meer, mijn ziel, hij droogt uw tranen af;
Het werk dat hij begon, dat zal hij ook volbrengen,
Ja gij behoort aan Hem tot aan-tot over 't graf!
Waar gij met d' Engelen-Zang uw loflied zult vermengen.

Chicago, Ill. 27 Julij 1851. H. v. p. K.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

ZWOLLE, 4 Julij. In deze stad zijn in 1850 aangegeven 205 tapperijen, kroegen en slijters, te zamen vertappende 1465 vaten en 89½ kan, en dat op eene bevolking van naauwelijks 18,000 zielen; er zijn dus bij de 6,000,000 borreltjes aan die bevolking vertapt: dat gaat vooruit, terwijl de overige neringen achteruit gaan; voorzeker geen bemoedigende bijdrage tot het matigheidsgenootschap.

— Op Vrijdag den 27sten Junij overleed te Puttershoek in Zuid-Holland, *David Mozes Fontijn*, in den hoogen ouderdom van circa 104 jaren.

GRONINGEN, 7 Julij. Volgens ingekomen berigt, is, op den 4den dezer maand, wederom eene koe van den door de longziekte besmetten stal van den landbouwer T. W. TER VEER, te *Enumatil*, die door den Rijks-veearts J. C. BILLROTH verklaard was aan de longziekte te lijden, gedood en afgemaakt.—Op denzelfden tijd is op dien stal gestorven een kalf, bij hetwelk echter bij de opening geene sporen van longziekte zijn ontdekt.

SNEEK, 4 Julij. Naar wij vernemen zijn in den loop dezer week, door de alhier bestaande vereeniging van goud en zilversmeden, twee adressen, welke door deze provincie gecirculeerd hadden, aan de 2de kamer der staten-generaal opgezonden, welke, met een vorig ingediend adres, door 72 fabrijkanten geteekend zijn geworden. Het is te wenschen, dat de regering spoedig ten deze moge voorzien, zoowel in het belang van de binnenlandsche fabrijkanten, als voor het koopend publiek, hetwelk sedert 1815 straffeloos door den buitenlandschen fabrijkant is bedrogen geworden.

— De maand Junij is, in den regel, het tijdstip in het jaar, waarop de hoogste hoeveelheid van boter en kaas aan onze markt komt. Dit ligt trouwens in den aard der zaak, dewijl het melkvee alsdan versch afgekalfd en bij het genot van het eerste en krachtigste grasgewas aan het volle gemaak is. Deze hoeveelheid is nu wel in deze maand het grootst, maar verschilt toch in getal van vaten en schipponden jaarlijks meer of minder van elkander. Dit verschil jaarlijks na te gaan en op te sporen, heeft voor belanghebbende iets aantrekkelijks, weshalve de jaarlijksche kleine statistiek der maand Junij, door de wegers der stads-waag alhier in druk opgemaakt en verspreid, hare nuttigheid heeft. Maar zij, die hiermede gediend zijn, zullen zeker een even groot, zoo niet nog grooter belang stellen bij eene opgave der hoeveelheden van boter en kaas van nu en van voor een halve eeuw. Zulk eene opgave kan leiden tot de ontdekking van den voor of achteruitgang der productie van deze artikelen. Men beweert het eerste en zegt, dat er, in deze provincie, veel meer boter en kaas gemaakt wordt, dan voor 50 jaren, en grondt deze bewering op het inpolderen, het verbeteren van vele landen, het veranderen van bouw in weidlanden, en het daaruit voortvloeijende vermeerderen van den veestapel, enz. Zoodanig eene opgave willen wij onzen lezers thans mededeelen, daartoe instaat gesteld door eene vriendelijke hand, die particuliere aanteekeningen over Sneek bezit, voor wier echtheid, of zijn ze ook niet officieel, wij echter instaan. Volgens die aanteekeningen nu, zijn in de maand Junij 1801 hier aan de markt gebragt 7001¼ vaten boter en 1602 schipponden kaas; totaal der vorige maand Junij 1851 was, 7234¼ vaten boter (hieronder 382 ⅛ vaten begrepen), en 1039 schipponden kaas. Oppervlakkig beschouwd, schijnt deze uitkomst niet met het beweren van eene meerdere productie te stroken; immers het verschil van vaten boter — nu 233 meer—is slechts gering, en het getal schipponden kaas—nu 1039—is veel kleiner dan toenmaals, 1602. Hierbij dient men intusschen op te merken, dat er in de maand Junij van 1801 vijf en in die van 1851 slechts vier marktdagen invielen.

Voegen wij nu het getal vaten boter en schipponden kaas, hetzij van den laatsten marktdag in Mei, of van den eersten marktdag in Julij bij de vier marktdagen van Junij, dan klimt het cijfer der botervaten van 1851, ongeveer een 1800tal boven dat van 1801, terwijl het schijnbaar minder toenemen der productie van kaas — daar het verschil van hetgeen op beide tijden ter markt gebragt werd onbeduidend is — voortspruit uit de omstandigheid, dat er thans vele landbouwers zijn, die hunne kaas aan kooplieden, ten platten lande, of in hunne dorpen wonende, afleveren, en alzoo niet ter markt brengen; iets dat voor eene halve eeuw zelden of nooit plaats had. (*S. C.*)

— Den 2den Junij l.l. sneeuwde het te *Petersburg* nog zoo sterk, dat men op vele plaatsen van de slede konde gebruik maken.

— Door het Fransche ministerie van financien is het huis *Marziou en Co.*, belast, om 5000 emigranten naar Californie te transporteren, en wel tegen 795 fr. de persoon. De kosten werden gevonden uit de bekende loterij der gouden baren.

— Wat thans te Parijs de algemeene aandacht bijzonder tot zich trekt is de aankondiging van den heer *Thomas Darville*, die in de volgende maand met zijne beide zonen eene luchtreis zal ondernemen; zullende zij door middel van vleugels gaan vliegen. Ieder hunner heeft een paar vleugels van vijftien voeten in omtrek; hiermede vliegen zij in alle rigtingen, zelfs langs den grond. De heer *Darville* heeft reeds den 5den Junij des nachts een proeftogt gedaan over de Seine.

— Men kondigt te Brussel de aanbieding door den minister van financien aan van drie belastingsontwerpen. Het eerste bepaalt eene verhooging van den accijns op de genever. De accijns wordt gebragt op 1 fr. 50 c. per hectoliter. Het tweede betreft den accijns op het bier en het derde op den tabak.

— De Engelsche tentoonstelling heeft, onder vele beroemde reizigers, eene vrouw naar de hoofdstad gevoerd, die gewis, onder alle vrouwen van dezen tijd, de meeste landen heeft bezocht. Het is mevrouw PFEIFER, van Weenen. Na hare verscheidene kinderen te hebben opgevoed, gaf zij eindelijk toe aan hare zucht om te reizen, waaraan zij tot dusver slechts door kleinere uitstappen rondom Weenen voldoening had gegeven. Eerst ging zij naar Palestina, vervolgens naar Egypte. Vandaar naar Skandinavie, drong zij door in IJsland en tot bij de Noordpool. Daarop deed zij eene reis rondom de wereld, drong in de maagdelijke bosschen van Brazilie, leefde een jaar lang met de oorspronkelijke bewoners, en Kaap Hoorn omzeilende om Valparaiso te bereiken, stak zij daarop de Stille Zuidzee over, bleef eenigen tijd te Otaheite, bezocht China en Ceylon, Bengalen en geheel Hindostan met het Himalaja-gebergte, ging toen naar Arabie door de Perzische golf en eindigde dit kleine togtje, Azie doorwandelende, Mesopotamie, Perzie, Griekenland en Turkije er onder begrepen. Dit alles deed zij in tien jaren.

DE ROOMSCHE KERK IN LONDEN.

De Londensche dagbladen deelen twee van de zijde der hooge Roomsche-Katholijke geestelijkheid in Italie uitgevaardigde stukken mede, strekkende om de stichting van een groot Roomsch-Katholijk kerkgebouw te Londen te bevorderen.

Het eerste stuk is een "beroep op de vroomheid en liefdadigheid van de Italianen," in den loop dezes jaars te Rome ter drukkerij der apostolische kamer gedrukt, en hoofdzakelijk van den volgenden inhoud:

„Onder alle vreemde zendingen is er geene die meer hoop geeft en grooter behoeften heeft dan die van Londen. Die zoo veelvuldige en merkwaardige bekeeringen tot het Katholijke geloof, die behoefte welke de Protestanten thans gevoelen om zich met de Katholijke aangelegenheden bekend te maken, al die pogingen van de dienaren der dwaling om den zich van zelf ontwikkelenden drang der natie naar de waarheid te stuiten, doen de zoete hoop opvatten dat die verloren dochter onverwijld naar hare bedroefde moeder, de Roomsche Kerk, zal terugkeeren.

„Het gering aantal Katholijke kerkgebouwen te Londen is een zeer groote hinderpaal voor de voortplanting niet alleen, maar zelfs voor de instandhouding van het Katholijke geloof in de hoofdstad. In die onmetelijke stad zijn thans meer dan 200,000 Katholijken, en daarvan kunnen naauwelijks 30,000 plaats vinden om de heilige misse op feestdagen bij te wonen. De Italianen, aldaar zeer talrijk, gevoelen dat gemis bijzonder zwaar, en moeten daarom of hunne godsdienstpligten geheel verzuimen of Protestantsche kerken bezoeken. Dit gevaar van hun geloof te verliezen is te grooter, daar eenige hunner afvallige landgenooten, door het goud van Protestanten aangevuurd, alle middelen om hen te verleiden aanwenden, en onlangs eene Protestantsche kerk voor de Italianen hebben opengesteld met het leugenachtig opschrift van *Italiaansche Katholijke kerk.*

„Hierom is door de kerkelijke overheid het plan goedgekeurd, om in het midden van Londen eene groote kerk te bouwen, in den bouwtrant der oude Christelijke tempels, gewijd aan den H. Petrus, en die voortdurend door eene congregatie van Italiaansche wereldlijke priesters, te Rome gesticht, zal worden bestuurd, opdat zij altijd door den Romeinschen geest moge worden geleid. Deze kerk zal om niet voor allen open staan: de biecht en predikatie zullen er in alle talen van Europa worden gehouden, en scholen voor beider kunne zullen er aan verbonden worden."

Voor het betalen der bouwplaats (kostende niet minder dan 6600 p. st.) en voor de verdere kosten van het gebouw worden giften van de Italianen gevraagd, onder toezegging van honderd dagen aflaat bij een Pausselijk rescript van den 9den Maart dezes jaars.

Het tweede stuk is eene " bekendmaking van den aartsbisschop van Florence aan zijne geestelijkheid en zijn volk," van den 9den Junij j.l. waarin eerst van het plan om te Londen eene groote Roomsche-Katholijke kerk te bouwen, en van den aan hen, die daartoe giften bijdragen, toegezegden Pausselijken aflaat van honderd dagen, kennis gegeven en verder bepaald wordt, dat eene inschrijving en inzameling van giften voor dat einde op een' bepaalden dag zal worden gehouden.

(Het Ministeriele Londensche avondblad drijft den spot met deze poging om "een vast garnizoen van Romeinsche strijders in Londen te leggen en zegt: „Wij zijn niet zeer bezorgd omtrent de uitwerking dezer proclamatien, in een land, dat van geestelijke aanmatigingen en priesterheerschappij walgt. Wij zijn althans zeker, dat zij onder de Italianen geen geestdrift zullen ontvlammen, die storing in onzen geldsomloop of overvloed op onze speciemarkt zal te weeg brengen.")

Oorsprong der Noord-Amerikaansche Revolutie.

Wij deelen hier eene beknopte beschrijving mede aangaande de oorzaken der Noord-Amerikaansche Revolutie, en waaruit wij minstens zien kunnen, waarom de afzonderlijke staten zoo vast op hun regt van zelfsregering staan en waarom hun nog heden ten dage zekere maatregelen als met den geest der constitutie in tegenspraak en hatelijk voorkomen.

De toenemende welvaart en bloei der engelsche kolonien in Amerika verwekte eindelijk de hebzucht des moederlands. In de hoop de staatsinkomsten te verhoogen, begon hetzelve met eene reeks van onregtvaardige en drukkende wetten te geven, welke het in eenen duren zevenjarigen oorlog wikkelde, en met het verlies van dertien zijner rijkste kolonien eindigde.

In het jaar 1651 gaf het de navigatie-wet uit, volgens welke de gansche koloniale-handel door engelsche schepen gedreven moest worden en spoedig daarop legde het op alle door de kolonien uitgevoerde waren zware belasting. Het verbood allen handel van de eene kolonie met de andere in inlandsch fabrikaat. Het verbood de bewerking van ijzer en staal. Het wilde de oprigting eener smederij in Amerika niet toestaan, en de kolonisten waren derhalve genoodzaakt al hunne staal- en ijzerwerken met groote kosten uit Engeland te laten komen.

De uit al deze verschillende bronnen voor Engeland voortvloeijende inkomsten beliepen eindelijk *tien millioen dollars* jaarlijks; maar het bleef onverzadigd en men besloot op eene andere wijze de inkomsten te verhoogen, namelijk eene belasting in te voeren.

Hiertoe werd in 1765 de zegel–wet ingesteld, waardoor eene belasting op alle hypotheken, verkoopbrieven, testamenten, volmagten, verzekeringsbewijzen, vrachtbrieven, tolbriefjes, kwitantien, enz., met een woord, op elk stuk papier of perkament, dat in een burgerlijk of crimineel geregt voorkomen konde, gelegd werd. De belasting op een enkel papier van eenen zekeren aard was over de veertig dollars. Couranten en almanakken werden voor het dubbel der waarde belast. Eene eenvoudige advertentie werd met veertig cents zegelregt bezwaard. Op het berigt van het vast-

stellen dezer wet, brak een algemeenen kreet van tegenstand in de kolonien uit. Openbare vergaderingen werden gehouden en besluiten gemaakt, welke deze wet verwenschten. De ambtenaren die aangesteld waren het gezegeld papier te verkoopen en de gelden te ontvangen, werden alle door het volk gedwongen hunne posten neder te leggen.

Toen het papier van Engeland aankwam, duldde het volk niet dat er iets van aan land gebragt werd, zoodat alles wederom naar Engeland terug moest. Het engelsche gouvernement ziende, dat men de zegelwet niet doorzetten konde, werd deze ingetrokken. Maar deze intrekking was met eene den volke even zoo hatelijke acte verbonden, welke verklaarde, dat het parlement een *regt* had, de kolonien in alle mogelijke gevallen ondergeschikt te maken.

In het jaar 1768 werden Brittische soldaten herwaarts gezonden, en te Boston, in Massachusetts, ingekwartierd, om de inwoners met de sabel in de hand tot datgene te dwingen, wat men hunnen pligt noemde.

Engeland legde hierop eene drukkende belasting op thee, glas, verwstoffen, enz. In het jaar 1773 kwamen drie met getaxeerde thee beladene schepen in de haven van Boston aan. Onmiddelijk na hunne aankomst klampten ongeveer dertig als Indianen verkleede personen het schip aan, en wierpen al de thee over boord.

Deze handelwijze vuurde het parlement zoo aan, dat het in Maart 1774 de beruchte "Boston Havenwet" uitgaf, waardoor allen verkeer met de stad Boston afgesneden werd.

Door deze wet werd de haven van Boston gesloten verklaard, en geenerlei soort van koopwaren noch uitvoer, noch invoer toegestaan.

Deze onregtvaardige tyrannische maatregelen hitsten eindelijk het volk op; men belegde eene algemeene vergadering van alle kolonien naar Philadelphia op den 4 September 1774, om over de algemeene welvaart en de verdediging des lands te raadplegen.

De scheiding tusschen het moederland en zijne kolonien nam nu hand over hand toe. Op den 19 April 1775 werd een' slag bij Lexington geleverd, het voorstuk tot het groote drama des revolutionairen oorlogs.

Men gaf nu alle hoop op verzoening met Engeland op, en op den 4 Julij 1776 verklaarde het te Philadelphia verzamelde Continental-Congres, "dat Amerika vrij en onafhankelijk was en van regtswege wezen moet."

Deze acte scheurde de dertien Amerikaansche Staten voor altijd van Engeland en grondvestte eene nieuwe natie, welke sinds onder den naam der *Vereenigde Staten van Amerika* bekend en erkend geworden is.

Op den 3 September 1783 sloot Groot-Brittanie een verdrag met de Vereenigde Staten, door hetwelk dat land hunne onafhankelijkheid erkende en voor immer alle aanspraak op hetzelve afstond.

Zoo werden dus alle regten, welke Engeland op het binnen de dertien kolonien gelegene grondgebied bezat, voor immer aan de Vereenigde Staten overgedragen.

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN WISCONSIN.

VRIJDAG, DEN 8 AUGUSTUS 1851.

DEMOCRATISCHE STAATS CONVENTIE.

Op Vrijdag, den 19 September, des middags om 12 uur, zal in het Kapitool te Madison eene Democratische Conventie gehouden worden, ten einde geschikte personen te benoemen, die door de Democratische partij van den Staat Wisconsin bij de aanstaande algemeene verkiezing voor Staatsbeambten ondersteund zullen worden, (de te verkiezen beambten zijn een Gouverneur, Luitenant Gouverneur, Secretaris van Staat, Staats Penningmeester, Advokaat-Generaal en Staats Superintendant,) en buitendien zulke andere zaken te verbandelen als mogen voorgebragt worden. De counties Marquette, Waushara, Winnebago, Waupacca, Green en Columbia zijn tot *twee*, en al de overige counties des Staats tot *een* afgevaardigde geregtigd.

Madison, Julij 1851.

STAATS CENTRAL COMMITTEE.

Revolutie op het eiland Cuba.

De bewoners van Cuba hebben vast besloten het dwingelands-juk van Spanje af te schudden. Reeds is bloed vergoten en Cuba heeft zijnen dag van Lexington. Moge dit bloed die vruchten opleveren, welke de dag van Lexington over Amerika bragt — vrijheid en onafhankelijkheid van Cuba!

In weerwil van alle lofspraken der door Spanje omgekochte Amerikaansche schrijvers voor dagbladen aangaande de glorierijke en milde regering harer katholijke majesteit, — in weerwil van alle verdenking der Cubasche patriotten, welke door deze republikeinsche pers als roovers en dieven verklaard worden, — in weerwil der proclamatie des opperhoofds dezer groote Amerikaansche republiek, — in weerwil van alle listen, lagen en lastertaal jegens de patriotten van Cuba, heeft zich de vrijheidlievende partij des eilands verheven, zij heeft de banier der onafhankelijkheid geplant; strijdbare, van vrijheidsmin gloeijende mannen scharen zich rondom haar, en de Spaansche lijfeigenen getuigen zelve, dat deze opstand van een gevaarlijker aard is dan zij ooit vermoedden.

De aanleiding tot dezen opstand was het gedrag van generaal Lemory, gouverneur van Puerto Principe. Sedert hij met de magt van gouverneur bekleed is, volgde de eene gevangenneming en opsluiting op de andere, en de "milde" regering der Spaansche koningin drukte met ijzeren arm op de ongelukkige inwoners van Puerto Principe.

Onder voorwendsel den St. Petersdag te willen vieren, verzamelde zich eene zeer groote schare inwoners op den 4 Julij (op dien gedenkwaardigen dag, op welken het licht der vrijheid voor Amerika opging!) eenige mijlen buiten Puerto Principe, ofschoon de gouverneur zoodanige vergadering verboden had. De Cubasche Onafhankelijkheids vlag werd onder den kreet: "Leve de onafhankelijkheid van Cuba! Dood aan de Spaansche onderdrukkers!" ontrold. De gouverneur, welke vermoedde dat het tot een open opstand komen zou, had reeds des morgens eene afdeeling dragonders, welke door eene zijner adjudanten gekommandeerd werd, afgezonden, om het volk te verstrooijen. De Cubanen waren echter gewapend, en toen de dragonders tegen den avond uitrukten, werden zij door zulk een vuur ontvangen, dat weldra 60 man, onder welke de bevelhebbende officier, dood ter aarde lagen en de overigen vlugten moesten.

Later rukte generaal Lemory met eene sterke magt uit. De Cubanen trokken al vechtende naar het gebergte. In deze schermutseling werden 42 patriotten gevangen genomen en oogenblikkelijk doodgeschoten. Deze barbaarsche handelwijze kan slechts goed toebrengen aan de zaak der vrijheid, en zal voor de Spaansche dienaren gewis nadeelig werken.

Op het berigt van 't voorgevallene te Puerto Principe, was het oostelijke en binnenste deel des eilands opgestaan. De districten van Tunas, Nuevitas, Sabeccu, Byamo, Trinidad en Pia del Rio waren opgestaan en de jonge mannen sloten zich aan de patriotten in het gebergte aan. Het belangrijkste echter is, dat de soldaten in grooten getale tot de patriotten overliepen.

Volgens alle berigten, en zelfs diegene welke zich ten gunste der Spaansche regering hebben uitgelaten, heeft de opstand zulk eene gedaante aangenomen, dat, wanneer het Spanje gelukken mogt, ze weder te onderdrukken, dit slechts door eene buitengewoon sterke magt geschieden kan. Spanje heeft 14000 man troepen op Cuba, maar deze zijn over het gansche eiland verdeeld, en kunnen niet gemakkelijk vereenigd worden.

PROCLAMATIE VAN ONAFHANKELIJKHEID,
te Puerto Principe.

De proclamatie der Cuba opstandelingen verschijnt in de oostelijke dagbladen en beslaat eene ruimte van twee of drie kolommen.

Het is een uitmuntend document en somt al de verdrukkingen op, welke de Spaansche provincien aan deze zijde van den Atlantischen oceaan gedurende zoo vele jaren hebben moeten verduren. Het stelsel van spioneering, verbanning en verbeurd verklaring onder geringe voorwendsels, — het belemmeren van vrije spraak, — de uitsluiting van Cubanen van alle Staats-posten, — de ontneming aan Cuba van alle regten door Spanjaarden genoten, — de onbeperkte magt van den Gouverneur-Generaal, — het blijvend bestaan van Krijgsraden, — de ondragelijke belastingen en afpersingen, — en eindelijk, het weigeren van het Spaansche hof om naar eenig verzoek om verligting te luisteren — dit alles wordt als de drijfveer eens openbaren opstands en als de hulpkreet aan de zonen van Cuba en de vrijheids-vrienden in 't algemeen opgegeven. Schiereilanders of inboorlingen van oud Spanje worden tevens uitgenoodigd om zich bij de Creolen te plaatsen, opdat de revolutie zonder bloedstorting en zonder nadeel toe te brengen aan het financieel belang des eilands, moge doorgezet worden.

Het volgende uittreksel duidt het vertrouwen aan, hetwelk de Cubanen op den bijstand der Ver. Staten stellen:

"Ten anderen hebben wij, benevens onze eigene toevlugtsmiddelen, in de naburige Staten der Unie, en in al de republieken van Amerika, het legerkamp onzer troepen, de depots onzer levensmiddelen en de arsenalen onzer wapenen. Al de zonen dezer uitgestrekte nieuwe wereld, wier boezem het eiland Cuba beschut, en die, gelijk wij, met geweld het juk van dwingelandij hadden af te schudden, zullen met geestdrift ons besluit toejuichen, zullen met honderden toesnellen om zich onder de vlag der vrijheid in onze gelederen te scharen; en hunne erkende en op ervaring rustende dapperheid zal ons behulpzaam wezen, om eens en voor altijd het laatste teeken van schande uit te wisschen, dat nog den vrijen en onafhankelijken bodem van Amerika onteert."

Het geheel eindigt met eene verklaring van ontslag van alle gehoorzaamheid aan het Spaansche gouvernement, en een voornemen om zoodanige positie tegen allen en elken prijs te handhaven.— (*Mil. Wisconsin*)

☞ Wij waren blijde wederom van onzen vriend H. v. D. K. te Chicago, te hooren, en te meer, omdat zijn schrijven vergezeld was van de schoone dichtregelen op onze eerste bladzijde. Waar blijven de andere Nederduitsche dichters met de vruchten hunner pen?

Genoemde landgenoot geeft als eene der redenen op, waarom de Nieuwsbode en zijne lezers in zoo langen tijd niet van hem gehoord hebben, *omdat hij eene vrouw getrouwd heeft*. Dit is volkomen voldoende, goede vriend! maar wie *is* zij, die jegens u in den "kolk" der liefde gevoerd is?

— Het stedelijk bestuur van Milwaukie heeft 3000 dollars bestemd tot verbetering harer haven. Met het werk is reeds eenen aanvang gemaakt.

ZOO GAAT HET SOMTIJDS.— Niet zelden ontvangen wij klagten van inteekenaars wier Nieuwsbode niet te regt komt, *hetwelk echter altijd buiten ons toedoen is* en ons menigmaal onbegrijpelijk voorkomt. Eenige weken geleden vernamen wij hetzelfde onaangename berigt van de heeren N. Bijl te Chicago, en J. Brusse te Rochester. Bijna dag op dag gingen zij naar het postkantoor, doch bekwamen geene courant. Langen tijd daarna ontvingen wij elke week een briefje van die postmeesters, zeggende dat bedoelde Nieuwsboden niet afgehaald werden en wij moesten ophouden met zenden, — dit laatste deden wij niet. Eindelijk is door ons schrijven aan Mr. Brusse de zaak voor den postmeester te R. opgehelderd, en thans blijkt, dat deze op het hooren van dien naam steeds zag naar eene courant voor *Bruce*, die hij natuurlijk niet vond.

Zou hetzelfde geen plaats hebben te Chicago aangaande Mr. Bijl, dat in uitspraak veel zweemt naar *Bile?* Menschen die op de postkantoren naar couranten of brieven vragen, moesten zeer naauwkeurig zijn in het uitspreken van namen, en, indien er slechts eenigen twijfel bestaat, den naam spellen of voorschrijven.

De postmeesters of hunne klerken hebben dagelijks duizende namen na te zien, en over 't algemeen zijn die heeren wat haastig om *neen* te zeggen.

Intusschen verzoeken wij alle inteekenaars, ons dadelijk van den ongeregelden ontvangst of het niet ontvangen van den Nieuwsbode kennis te geven, opdat wij hen in het wegnemen der oorzaak mogen behulpzaam zijn.

EILIEVE FRANKEER! Sommige dingen worden ruim zoo goed in poëzij als in proza gezegd; eene daadzaak, die ten minste onder de poëten onloochenbaar zal wezen. De volgende *impromptu*, van een onzer inteekenaars, is zeker zoo goed als iets van ons eigen zijn kan. Het betreft de nieuwe postwet, en de noodzakelijkheid om er ons zoo spoedig mogelijk naar te schikken:

"Voorschrift op voorschrift, lijn op lijn;
Frankeer *uw* brieven en ik frankeer *mijn!*"

Het nut dezer raadgeving zal beter verstaan worden, wanneer wij den lezer herinneren, dat wij door de *nieuwe* wet, *twee cents op elken brief besparen, wanneer het postgeld door den afzender betaald wordt*. Onze correspondenten worden derhalve bijzonder verzocht, zoo om onzen als om den wille van het publiek in 't algemeen, om *drie cents* vooruit op hunne brieven te betalen, opdat wij buiten de noodzakelijkheid blijven om *vijf cents* te moeten betalen.

"Een penning gespaard is een penning gewonnen," zegt Franklin. Volgens deze regel is *twee cents gespaard*, *twee cents gewonnen*, en in zulke gevallen het *gespaarde* en het *gewonnene* bij elkaar tellende, zijn wij [volgens alle logica] bij stuk van zaken *vier cents rijker*.— [*Charleston News.*]

"DUTCHMAN" en GERMAN."—Deze woorden worden dikwijls onderling verwisseld, alsof zij hetzelfde beteekenden. "Dutchman" beteekent eigenlijk inboorling van de Nederlanden of Holland, van welke slechts weinigen in dit land zijn. "German" is een naam, die aan de inwoners van Oostenrijk, Pruissen, Wurtemberg, Saksen, en andere Duitsche Staten gegeven wordt, en is de eigenlijke benaming met welke dat groote, naarstige en spaarzame gedeelte onzer bevolking, gewoonlijk Dutch genaamd, aangeduid wordt.
(*Milw. Commercial.*)

Exactly so! *We* are "Dutchmen," and glory of it too; but for what kind of people do you keep us then?

PATENTEN.—Omtrent 100 herbergiers en slijters in sterke dranken te Milwaukie hebben hun patent-geld betaald en waarborg gesteld voor het verkoopen van drank en het houden van een fatsoenlijk huis, zegt de *Commercial*. In Sheboygan hebben daartoe 19 personen hunne papieren van waarborg bij den town klerk gedeponeerd, doch aan slechts 9 personen is een patent afgegeven, op betaling van $ 15 contant en eene noot van $15, betaalbaar voor of op den 1 Januarij 1852.

☞ Deze week namen wij de stoom machine in oogenschouw, met welke men duigen van blokken hout snijdt met eene snelheid van een per seconde. Gezegde duigen-factory is in deze plaats opgerigt door de heeren *Laing, Davis & Watkins*, en maakt thans de tweede factory van dien aard te Sheboygan uit. De oprigting van zulke factorijen kan niet anders dan voordeelig voor deze plaats werken, en wij twijfelen geenszins, of de ondernemers zullen zich door groote verzending van duigen voor hunne moeite en kosten rijkelijk beloond vinden.

— De N. Y. Tribune geeft eene beschrijving eens luchtschips, dat thans te Hoboken gebouwd wordt. Het schip is 64 voet lang, 6 voet breed en 6 voet 4 duim hoog. Hetzelve is voor 25 passagiers berekend, zal door eene machine van 12 paardekracht gedreven worden, en door eenen luchtbal, in den vorm eener cigaar, van 260 voet lengte en in het midden 24 voet in doorsnede, 95,000 kubieke voeten gas inhoudende, in de lucht geheven en zwevende gehouden worden. Men rekent ter hoogte van 200 voeten boven den grond te zweven en van 25 tot 50 mijlen per uur af te leggen.—De verdere beschrijving welke de Tribune geeft is nog zeer lang; wij willen ons slechts met bovenstaande vergenoegen, totdat het schip eenmaal zijne verschijning boven die stad gemaakt heeft.

— "Mijn man veronachtzaamt zijn huisgezin," zeide een vrouw tegen hare vriendin. "Wat zoudt gij doen, indien gij in mijne plaats waart?"

"*Meer honing gebruiken,*" was het vaardige en goede antwoord.

Iets over de bedriegerijen aan Landverhuizers.

Met bijzondere belangstelling las ik een artikel in den *Sheboygan Nieuwsbode*, van den heer N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG, voor de Nederlandsche landverhuizers geschreven. Ten volle stem ik met het artikel: "Een woord voor Nederlanders" overeen, en zeg den schrijver mijnen welmeenenden dank, dat hij de bijl aan den wortel van den boom, die zoo veel kwaads sticht, gelegd heeft, om dien te vellen. Uitgeroeid moet een kwaad worden, dat zoo velen ongelukkig maakt.

Het maakt vele landverhuizers en ook diegenen ongelukkig, die zich door afpersingen dezer menschen hun dagelijksch brood en slokje tevens zoeken te verdienen.

Ik stel voor, dat de heer Smallenburg een plan opgeve, dat uitvoerbaar is, om onze landgenooten naar en in Noord-Amerika komende, te beveiligen voor opligterij van wie het ook zijn moge. Dit zal de heer S. hoop ik, niet afwijzen, daar niemand beter met deze zaak schijnt bekend te zijn dan hij.

Welligt zouden velen geholpen worden, indien in Rotterdam of andere zeehavens gedrukte voorschriften verspreid werden door belanglooze menschenvrienden. In deze voorschriften, welke of gratis verspreid of anders voor eenige centen te koop moesten zijn, zouden dan alle mogelijke inlichtingen, als adressen, prijzen, enz. moeten opgegeven worden, in verschillende plaatsen, b. v. te New-York, Philadelphia, Buffalo, Milwaukee of Chicago en waar het anders noodig geoordeeld wordt.

Er zoude zich eene maatschappij kunnen vormen onder de Nederlanders in de Vereenigde Staten, aan welke verschillende, of alle leden zich wilden verpligten, om de landverhuizers met raad bij te staan.

Indien zulk eene maatschappij, die zich noch met het vervoeren noch met het herbergen dezer passagiers inliet of belang had, zich op eenen goeden grondslag vormde, dan zoude daardoor veel goeds kunnen gesticht worden.

"Eendragt maakt magt," en daarom kan er door velen, die op vele plaatsen wonen, wel iets degelijks, indien de goede en vaste wil daar is, tot stand gebragt worden.

Hoe dit ook zijn moge, ik roep alle Nederlanders op, die het welzijn hunner aankomende landgenooten wenschen te bevorderen, iets te doen, om tot bovengenoemd doel te komen. Het is geene gewone zaak die hier behandeld wordt, en onze dure pligt in dezen te doen wat wij doen kunnen, maakt het ons althans beproeven.

Wie kan dit onderwerp met laauwheid lezen, indien hij zich herinnert, hoe het bij zijne aankomst in Noord-Amerika is toegegaan, en hoe angstig en bang het hart geslagen heeft toen hij zich omringd zag van zoo veel vreemden en schurken, die men niet verstaan kon, en geen raad wetende hoe zich te helpen, hoe zich te beveiligen?

GREEN BAY, Wis., J. H.
2 Augustus 1851.

MULTUM IN PARVO.

— Een gezelschap van zes Ojibway Indianen bezocht Jenny Lind gedurende haar verblijf in Rochester. Zij verzocht hun, haar eenige hunner krijgsdansen voor te zingen, waarop zij hun die "Echo en Vogelenzang" ten beste gaf. Beide partijen schenen wel voldaan.

— Men schrijft van New-York, 31 Julij: Gisteren namiddag werd eene depeche van Washington ontvangen, den bevelhebber van het schip *Preble*, te Brooklyn liggende, den last opdragende, om heden middag om 12 ure voor zee gereed te wezen. Dadelijk werden levensmiddelen ingenomen en het schip zeilree gemaakt. Men veronderstelt dat genoemd schip dienen moet, om schepen van dit land voor Cuba te onderscheppen.

— De Centrale Spoorweg wordt tot Chicago uitgestrekt. De afstand van Michigan-City tot aan de grenslijn des staats Illinois is reeds in aanbouw begrepen.

— Wanneer in Zweden een man voor de derde maal dronken is, heeft hij zijn stemregt verloren.

— De ratten te New-York zijn in een groot gevaar. Een man aldaar heeft aan het stedelijk bestuur aangeboden, om de stad van ratten te ontdoen, niet alleen de huizen, maar ook al de riolen, voor $100,000; en daarna wil hij gedurende de tien jaren de stad geheel van deze dieren bevrijden, voor $30,000 's jaars. Mogt hij voor Januarij 1852 een contract sluiten, zoo biedt hij aan om voldoende waarborg te stellen, dat hij na Januarij 1853, voor elke rat die men hem brengt tien cents betalen zal.

— Men schrijft van Niagara, 28 Julij:—Jenny Lind, vergezeld van Signor Belletti (met wien zij zich volgens sommigen, weldra in het huwelijk begeven wil) en Signor Benedict, arriveerden op zaturdag morgen l.l. aan den waterval. Zij voer onmiddelijk over naar het Clifton Huis, waar zij voor twee weken kamers gehuurd heeft. Zij zal geene bezoeken afwachten, maar, terwijl zij daar is, geheel afgezonderd leven. Zij zal slechts drie of vier concerten meer geven, en omtrent den 16 Augustus over New-York naar Europa vertrekken.

— Een jongeling te Boston onlangs eene cigaar op straat rookende, hetwelk verboden is, werd op den schouder getikt en aangezegd dat hij eene boete van $5 moest betalen of naar de gevangenis gaan. Hij gaf den man, dien hij voor een policie dienaar aanzag, eene $10 banknoot en kreeg $5 terug. Maar, o wee! tot zijne verbazing vond hij uit, dat de $5 banknoot valsch en de man geen policie dienaar was! Eene dure cigaar! (*Boston Times.*)

— Men wil te Utica, N. Y. eene Roomsch Katholijke Kerk bouwen van 120 voet lang, 64 voet breed en 180 voet hoog tot den top van het kruis op den toren.

— Op den 13 Julij moet een slag geleverd zijn tusschen de Dominicaners en Haytiers; de eerste werden geslagen en verloren 900 man.

— Op den 28 Julij waren te St. Louis 26 sterfgevallen, van welke drie aan de cholera.

— In de maand Julij zijn te Chicago 67 menschen overleden, onder welke 29 kinderen.

— De aankomst van landverhuizers in New-York gedurende de maand Julij beloopt 29,425.

— Een geschrift uit de regering van Hendrik V bevat het volgende:

Twee vrouwen in een huis,
Twee katten en een muis,
Twee honden en een been,
Komen nimmer overeen.

DE VOORWERPEN
der Nederlandsche industrie op de Tentoonstelling te Londen.
(Uit de Groninger Ct. van 15 Julij.)

Thans zullen wij eindelijk de Nederlandsche afdeeling binnentreden. Gelijk wij reeds vroeger zeiden, zijn de produkten onzer kolonien hier *niet* te vinden.

Aan onze linkerzijde merken wij eene groote groen geschilderde blikken doos op, door verscheidene andere kleinere doozen omgeven. Op onze vraag aan den superintendant der Nederlandsche afdeeling, den heer *L. Lamar*, — dien wij bij dezen voor ons in het algemeen gegevene vriendelijke inlichtingen en betoonde welwillendheid onzen hartelijken dank betuigen, — kregen wij ten antwoord, dat in de groote doos pastei was, waarin zich 200 patrijzen bevonden, terwijl de kleine doozen dergelijke lekkernijen bevatten. Hoe men over de deugd der provisien, door den heer *Janssen* uit 's Hertogenbosch, in hermetisch geslotene doozen gezonden, zal kunnen oordeelen, gaat ons begrip te boven. — Wij merken hier verder nog een aantal flesschen, vol geele, groene en blaauwe verwstoffen, loodwit, enz., door de heeren *Bleekrode, Enthoven, Poortman* en *Visser, Stratingh en Co., van Duren* en *Versteven* gezonden, die de aandacht aller kenners tot zich trekken zullen. — Het spreekt van zelven, dat de stijfsel hier tamelijk wel vertegenwoordigd is, vooral wordt de zoogenoemde Urlings-patent stijfsel van den heer *Prins*, van Wormerveer, zeer geprezen. Wij kunnen aan deze zijde nog het, naar het ons voorkomt, vrij goede aardappelenmeel van de heeren *Visser, Nolet en Co.*, van Schiedam, — de veeartsenijen van den heer *Jorritsma*, van Dokkum, die wij maar liever niet proeven zullen, en de sigaren van den heer *A. van der Linden*, van Rotterdam, over welker deugdzaamheid niemand oordeelen kan, beschouwen.

Verder kan men hier nog eene soort van verwstof, polychromaat genaamd, door den heer *P. Smits*, van Utrecht, gezonden en gefabriseerd, alsmede twee glazen kasten vol stearine kaarsen uit de fabrijk des heeren *N. D. Brandon*, van Amsterdam, en die, door bevoegde personen voor uitstekend goed gehouden worden, in oogenschouw nemen. — Aan de overzijde kunnen wij een aantal dekens, door verschillende Engelsche dames bevoelen, beknepen en bewonderen zien. Die van de heeren *J. C. Zielberg & Zonen*, van Leiden, teregt in den catalogus dekens voor de Nederlandsche, Belgische, Javaansche, Chinesche, Japansche en Fransche markten genoemd, worden algemeen voor de beste gehouden, terwijl de dekens der heeren *Zuurdeeg & Zonen* en *J. en J. Scheltema*, insgelijks zeer geprezen worden.—Nabij de dekens vinden wij de keurige damasten van de heeren *P. C. van de Ven, H. van der Voort* en *J. H. van Geffen*, allen van Boxtel, die wij herhaalde malen door de blaauwoogige, blondgelokte dochters van Albion, met verrukking hebben hooren prijzen. Ook de damasten des heeren *P. H. Galle* van Kampen, verdienen met lof vermeld te worden.—De mof en *cloak* van de vederen van den *Columbus crystatus*, oogverblindend wit, en de mof van de vederen des *marabou* van den heer *J. H. Hase*, van 's Gravenhage, trekken de aandacht van vele bezoekers,—terwijl de schitterende kleuren der Utrechtsche fluweelen, door den heer *Warner Willinck*, van Amsterdam, gezonden, dit gedeelte der Nederlandsche producten meerdere levendigheid bijzetten.

In den hoek aan de buitenzijde, en dus achter de tentoongestelde proeven van den heer *van Kempen*, kan men de net gemaakte laarzen van de heeren *Rooijackers* en *Zonen*, van Rotterdam, zien, terwijl juist onder die laarzen de geprepareerde proeven van vlas en hennep van den heer *S. L. Swaab*, van 's Gravenhage, de bewondering van vele kenners opwekken. De bereiding van dien heer is een geheim, voor welker mededeeling hij naar men ons verzekerd heeft, eene aanzienlijke som vraagt. Men zegt verder, dat twee voorname Nederlandsche kooplieden voornemens zijn, zich met den uitvinder te associeren, en dat deze dan eene fabrijk ter bereiding der vlas en hennep, naar zijne wijze, oprigten zal.—Ons nu verder naar binnen begevende, wordt onze aandacht het eerst getrokken tot een fraai Deventersch karpet, door den heer *W. F. Kroonenburg*, directeur der Deventersche karpet-fabrijk, gezonden.—Voor het karpet staan een paar groote sierlijke glazen chandeliers, benevens twee kleinere, met verguld brons versierd, die, door den heer *P. Regout*, van Maastricht, gezonden, voor geen enkele der op de tentoonstelling geplaatste chandeliers in keurigheid van bewerking en sierlijkheid van uitvoering behoeven uit den weg te gaan. Het andere hier ten toon gestelde glaswerk van dienzelfden fabrijkant, is insgelijks der bezigtiging overwaardig. *(Vervolg en slot hierna.)*

CORRESPONDENTIE.

Mr. SMALLENBURG schrijft ons dat zijn verhaal ten einde spoedt. Wij hebben reeds een ander verhaal voor den Nieuwsbode in gereedheid, dat uitmuntend schoon en niet zoo lang is als dat van Broeder en Zusterliefde.

Mr. G. v. S. te M.—All right!—Het doet ons leed te moeten melden, dat het manuscript verbrand is.

Mr. J. B. te R.—Wacht berigt.

Mr. H. v. d. K. te C.—Wij zonden u antwoord en 2 boekjes.

Mr. G. P. F.— Uw stuk kwam te laat voor dit nommer.

☞ Kan niet iemand ons melden, wie de Voorzitters zijn van het Democratisch Committee in de towns Holland, Wilson en Lima?

Ontvangen voor de Behoeftigen in Nederland:

Van Mejufvrouw O. TANK, te Green Bay, Wis. $ 1.—

Voor tax lijst en advertentien zie het bij deze Courant behoorende BIJVOEGSEL.

MARKTPRIJZEN.
(Wekelijks nagezien en verbeterd.)

SHEBOYGAN, WIS. den 8sten Augustus 1851.

Tarwe, per Bushel,	–	0,70	Meel, per Barrel,	–	4,25
Ind. Koren,	do.	–	50	Spek, per pond,	–	0,08
Rogge,	do.	–	—	Vleesch, do.	–	0,07
Boekweit,	do.	–	—	Boter, do.	–	0,10
Garst,	do.	–	0,50	Reuzel, do.	–	0,10
Havor,	do.	–	0,25	Kaas, do.	–	0,10
Aardappelen,	do.	–	0,20	Eijeren, per dozijn,	–	0,10
Boonen,	do.	–	1,00	Hout, per cord,	–	1,25
Erwten,	do.	–	1,00	Hooi, per ton,	–	8,00

☞ 2⅝ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub voeten; een ton is 2000 pond.

HOLLANDER'S AANLEG
te Sheboygan Falls.

Niettegenstaande het groote werk dat in Sheboygan staat gemaakt te worden door de "$ 10,000 leening", voor hare haven, en de sterke pogingen welke worden aangewend om den handel naar dat punt te trekken, is het door een wijsgeerig onderzoek bevonden geworden, dat de handels-betrekkingen op de Falls nog onoverschaduwd zijn. Dien ten gevolge maakt J. E. THOMAS aan de Hollanders van Sheboygan County bekend, dat zijne banier steeds is uitgestrekt en waarop met groote letters prijkt:

"NEW GOODS"!

Welke Nieuwe Goederen door hunnen landgenoot ARIE VAN INGEN, altijd tegen de laagste en vaste prijzen aan hen zullen verkocht worden, en die bestaan in allerhande

KRUIDENIERSWAREN, MANUFACTUREN, MANS-KLEEDEREN, LAARZEN, SCHOENEN, enz., enz.

Hij zal steeds voorzien wezen van de voornaamste artikelen die den landbouwers benoodigd zijn, en wil ten allen tijde zoo met zijne Hollandsche Vrienden handelen, dat zijn winkel inderdaad de "Hollander's Aanleg" meer en meer wordt en bij voortduring blijft.

Sheboygan Falls, J. E. THOMAS.
22 Julij 1851. n 86.

WISCONSIN
Assurantie Agentschap.

177 *Oost Water Straat, Heide's Commercial Blok, Milwaukee.*

J. A. NOONAN. P. SMYTH.

HOWARD ASSURANTIE COMPAGNIE van de stad New-York—Kapitaal 300,000 dollars.
LEXINGTON ASSURANTIE CO., van Lexington, Ky—Kapitaal $ 300,000.
N. Y. PROTECTION ASSURANTIE Co., van Rome, N. Y.—Kapitaal $ 200,000.
UTICA ASSURANTIE Co., van Utica, N. Y.—Kapitaal $ 150,000.
OHIO MUTUAL ASSURANTIE Co., van Columbus, Ohio,—kapitaal 300,000 dollars,
UNION MUTUAL ASSURANTIE Co., van FortPlain, N. Y.—kapitaal 150,000 dollars.
BUFFALO MUTUAL ASSURANTIE Co., van Buffalo, N. Y.—kapitaal 300,000 dollars.
MUTUAL BENEFIT LEVENS ASSURANTIE Co. van Newark, N. J. kapitaal 800,000 dollars.
NEW-YORK LEVENS ASSURANTIE Co., v. New-York kapitaal 250,000 dollars.

Brand en Marine Waarborgen

worden tegen matige prijzen door de ondergeteekenden gegeven.

☞ Al de door de ondergeteekenden vertegenwoordigde compagnien hebben hunne reglementen bij den Secretaris van Staat gedeponeerd en vergunning erlangd om in dezen Staat zaken te doen.

Milwaukie, J. A. NOONAN & Co.
11 Julij 1851. n 85.

GOEDKOOP VERKRIJGBAAR:

TARWEN-, ROGGEN- & INDIAANSCH KOREN-MEEL, HAVER, KOREN, ZEMELEN, enz. bij den ondergeteekende, die tevens contant geld betaalt voor *Huiden*.

F. BANDLE,
te Sheboygan.

☞ Tegenover het postkantoor. n 85

BOEKEN EN SCHRIJFBEHOEFTEN.

De ondergeteekende pas een' grooten voorraad van Boeken en Schrijfmaterialen regtstreeks van New-York ontvangen hebbende, kan en zal dezelve zoo goedkoop verkoopen als dit in eenigen boekwinkel binnen de county gedaan wordt. Hij zal bestendig al de verschillende in gebruik zijnde Schoolboeken aan de hand houden.

Eene groote verscheidenheid van Papier, Pennen, Inkt, Potlooden, Leijen, Copiëer Boeken, School Registers, Gordijnen, Behangsel-Papier, Blank Deeds & Mortgages, enz. enz.

Ook heeft hij eenige groote en fraaije Kaarten van Wisconsin tegen uitgevers prijzen te koop, en in 't kort alles wat gewoonlijk in boekwinkels gevonden wordt. Zij die iets van dezen aard verlangen, zullen wel doen door mij op te zoeken in het Telegraaf kantoor, voor dat zij ergens anders koopen.

Sheboygan, H. S. MARSH.
15 Julij 1851. 6 m n 85

R. M. LONG,

Heeft nu geopend en ter bezigtiging gesteld, een groot en compleet assortement van

HOEDEN, PETTEN, LAARZEN & SCHOENEN in alle soorten, en heeft daarbenevens een compleet assortement van

GEMAAKTE MANSKLEEDEREN,

van goede stof, welke voor contant geld zullen verkocht worden, tegen prijzen die mededinging uitdagen.

Mijn voorraad bestaat gedeeltelijk in het volgende: Vilten Hoeden naar den laatsten smaak, een kostelijk artikel, Californie en Wollen Hoeden; blinkende Zijden en Linnen Petten; Leghorn-, Panama, Strooijen- en Palmblad Hoeden. Jongens Hoeden en Potten in soorten.

Laarzen & Schoenen.

Dames- en Kinder Schoenen, Pantoffels in allerhande en de laatste stijlen, tegen verminderde prijzen voor *contant*. Mans- en Jongens- fijne en grove Laarzen, Koffers, Parapluies, Rottingen, Reiszakken, enz.

Bovenstaande goederen werden gekocht om hier verkocht te worden en personen kunnen naar verkiezing in prijs en kwaliteit bediend worden, door bij den ondergeteekende te komen, eene deur van het Postkantoor. n 29

Sheboygan, 18 Junij 1851. R. M. LONG.

TAX NOTITIE.

Hiermede wordt bekend gemaakt, dat de Tax Lijst van 1851 voor de Corporatie van Sheboygan mij is ter hand gesteld, ten einde de daarin vermelde taxes te collecteren, en dat ik betaling voor Taxes ten mijnen kantore ontvangen zal, tot den laatsten Augustus eerstkomende, ingevolge de acte waarbij Sheboygan geincorporeerd is.

KASPER GUCK.
Sheboygan, 15 April 1851. *Ontvanger.*

HOLLANDSCHE WINKEL,
IN HET GROOT EN KLEIN, VAN
OTTO SCHUCHT,

Pennsylvania Avenue, tegenover het Postkantoor.

Heden heb ik mijn' op nieuw ingerigten Winkel geopend, en maak het Hollandsche publiek met achting bekend, dat bij mij te verkrijgen zijn, alle

KRUIDENIERSWAREN & PROVISIEN:

Koffij, Suiker, Rijst, Grutte, Thee, Siroop, Azijn, Olie, Kaas en alle soorten van Specerijen. Goede Cichorei, Chocolade en allerhande Tabak, Kaarsen Zeep, Kruid en Lood, Oswego Stijfsel, Pijpen, Emmers, Waschborden en Tobben. Bezems, enz. Verder Kammen, Saaijet en Breikatoen, Naalden, Garen en Potten, benevens vele andere artikels.

Spek, Meel, Boter, Boonen, Erwten, Reuzel, Ham, enz.

Ik beloof eene goede en prompte bediening en verkoop mijne waren tegen de goedkoopste prijzen, doch alleen tegen contant geld, tegen hetwelk ik alle producten van landbouwers inkoop en de hoogste prijzen betaal.

Sheboygan, 1 Mei 1851. n 75

SAMUEL CAMP

Heeft W. B. Darling's groote KAGCHEL en BLIK WINKEL overgenomen, die thans, juist als vroeger, is opgevuld met allerhande soorten van Kagchels en Blikken Waren. Zij die iets van dien aard koopen willen, zullen door bij mij te komen ongetwijfeld vinden wat zij noodig hebben, en, merk dit wel op, tegen veel lagere prijzen dan ergens anders het geval is. FRANS is elk uur van den dag gereed om zijne Hollandsche vrienden aan eenig goed artikel, hetzij *kagchel of blikwerk*, te helpen, of iets ter reparering aan te nemen; zoo, hij verzoekt iedereen hem te komen bezoeken in zijnen ouden winkel, eene deur beneden Harvey's Store.

n 74. S. CAMP.

NIEUWE GOEDEREN
IN DEN
OUDEN HOLLANDSCHEN WINKEL,
BIJ
Wm. REICHEL,
te Sheboygan.

De ondergeteekende maakt hierbij aan het Hollandsche publiek bekend, dat hij van zijne reis terug gekeerd is en zijn' winkel wederom met nieuwe goederen heeft opgevuld. Hij heeft zijne waren uit de echte bronnen zeer goedkoop ingekocht en is derhalve in staat, ook weder goedkoop tegen contante betaling te verkoopen. Zijne waren bestaan uit een volledig assortement van allerhande

Kruidenierswaren, Provisien, IJzerwerk, Schoenen, Laarzen, Glas, Porcelein, Aardewerk, Hoeden en Petten, Tabak in soorten, Klokken, Spiegels, enz. enz.

Hij verzoekt den Hollanders hem te komen bezoeken en zijne waren te bezien—het kijken kost niets—en gij zult uitvinden dat hij goedkooper dan zeer goedkoop verkoopt.

Adriaan Leijzer zal zijne landgenooten bedienen.

Sheboygan, 20 Mei 1851. W. REICHEL.

☞ Voor Boter, Eijeren, Haver en alle producten betaal ik de hoogste marktprijzen in contant geld of in waren. n 77

VODDEN! VODDEN!!

Hollanders, brengt ons *Vodden!* hetzij voor geld of in betaling voor den Nieuwsbode.

I. V. VANDERPOEL.

Advokaat en Regts-Raadgever,
Office over het Postkantoor. BUFFALO, NEW-YORK.

T. TEMPLEMAN VAN DER HOEVEN.
Doctor in de Genees-, Heel- en Verloskunde.
Arcade Building, Oost Water Straat no 171.
h j n77. MILWAUKIE.

NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende door den gouverneur dezes Staats tot het ambt van

OPENBAAR NOTARIS,

residerende te Sheboygan, benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,) Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notariëlen aard.

Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden, ter verrigting van familie zaken, enz, in het oude Vaderland.

Sheboygan, 8 Maart 1851. J. QUINTUS.

SLOAN'S
POPULAIRE MEDICIJNEN
worden verkocht bij

S. LAING EN H. S. MARSH TE SHEBOYGAN.

en bij Winkeliers, Apothekers, enz., in bijna elke town in de Ver. Staten en Canada.

GROOT GENEESMIDDEL!

SLOAN'S
beroemde huis-zalf,

Is zacht, nimmer nadeelig en het grootste uitwendige geneesmiddel dat ooit gebruikt is. Het bestaat in aftreksels van planten en bezit eene geneeskracht, onovertroffen in geneeskundige schriften ter genezing van ontstekende ziekten.

Het is algemeen als eene onfeilbare remedie erkend, in elk geval waar het voor het menschelijk ligchaam is gebruikt geworden, ter bevordering van ongevoelige uitwaseming, en is onschatbaar voor alle ongesteldheden van het vleesch. Booze zweren, oude wonden, winterhanden, zeere keel, branden, sneden, huidziekten, zeere tepels, zwerende borst, oogziekten, ague in het gezigt, vliegende jigt, pijn in de zijde, rug en andere deelen des ligchaams, kwaad hoofd, kneuzingen of versche wonden, speen en allerlei zweren bevattende de minste ontsteking worden volkomen door dit groote geneesmiddel geheeld.

HEELENDE KRACHT.

Het is eene, zoowel hier als over den Staat en inderdaad over alle Westelijke Staten erkende *daadzaak*, dat SLOAN's Medicijnen eene wijd uitgestrekte vermaardheid en roem hebben verkregen, welke zij met regt verdienen om derzelver *"heelende kracht."* Wij behooren niet onder diegenen, die geneigd zijn om elke kwakzalverij die uitkomt, voor goed aan te nemen en hebben hierom onze goedkeuring uitgesteld, tot dat wij in staat waren om dubbel zeker te zijn, niet alleen door dezelve zelf persoonlijk te beproeven, maar van het getuigenis van eene ontelbare menigte der rondom ons wonende bevolking.—(Illinois Globe, 13 April 1850.)

SLOAN'S
Paarden & Hoornvee Medicijn.

Geen geneesmiddel heeft in gebruik zoo vele *buitengewone genezingen* veroorzaakt, en zulke *algemeene voldoening* in elken aard en graad van ziekte gegeven, of dat zulk eenen *grooten en snellen verkoop* heeft als *Sloan's Zalf* en *Conditie Poeder*.

De zalf verdrijft snellijk alle andere zalf en verzachtende middelen ter genezing van versche wonden, allerhande gal-blaas, verrekking der pezen, kneuzingen, gekwetste pooten, ringbeen, gezwollen enkels, nekgezwel, wratten, spatten, fistel, zadel-knobbel, verwrikking, kreupelheid, stijve pooten, stramheid, schurft en paarden ziekte.

De Conditie Poeder verdrijft elke ontsteking en koorts, zuivert het bloed, maakt het vel los, reinigt het water en versterkt elk deel des ligchaams; en heeft een uitmuntend geneesmiddel voor de volgende ziekten getoond:

Stijfheid, ziekte, vastheid der huid, gebrek aan eetlust, inwendige verrekking, geel water, ontsteking der oogen, vermoeijenis van harden arbeid; ook rhumatiek (gewoonlijk stijfheid genoemd) hetwelk in dit land voor zoo menig paard doodelijk is. Het is ook een veilig en zeker middel voor hoest en verkoudheid, welke zoo vele noodlottige ziekten na zich slepen.

Deze remedies *schaden nimmer* en *genezen altijd*, indien de voorschriften worden opgevolgd.

Tot nadere informatien en eene *menigte bewijsstukken* van *belangrijke genezingen*, haal boekjes bij de Agenten. W. B. SLOAN.

j. 2 n 62. *Hoofd-depot, 40 Lake Str., Chicago, Ill.*

LANDAGENTUUR, BRANDWAARBORG, Enz.

De ondergeteekende belast zich met In- en Verkoop van Land, Stads- en Dorpshuizen en Lotten in dezen Staat, kan in vele gevallen de betaling gemakkelijk maken en draagt zorg, dat de eigendoms bewijzen in order zijn.

Hij neemt op zich, om Huizen, Schepen en roerende Goederen, op soliede wijze tegen Brand- en Meerschade te verzekeren, en leent onder goeden waarborg Gelden uit, op langeren of korteren termijn.

Hij beveelt zich der Hollandsche bevolking in den Staat Wisconsin aan voor alle Notariaats-ambtsverrigtingen en zal steeds met naauwgezetheid het belang zijner lastgevers betrachten.

Milwaukie, 8 Oct. 1850. G. VAN STEENWIJK,
Publiek Notaris.

☞ Woonplaats naast het Postkantoor. n 48

Tarwen-en Roggen Meel.

Een goed artikel bestendig voorhanden; te koop van een tot *twee Schellingen* per barrel *goedkooper* dan dezelfde kwaliteit op eenige plaats in town kan gekocht worden, alleen voor contant geld.

HOPKINSON & CURTIS.
Sheboygan, 17 Oct. 1850. n49

GOED LAND IN SHEBOYGAN COUNTY.

De ondergeteekende biedt te Koop aan, de volgende omschrevene stukken LANDS:

	Sec.	T.	R.	Acres
W. hf. sw. qr.	15	16	23	80.
s hf nw qr	6	„	„	80
no qr so qr	17	„	„	40
so qr nw qr	18	„	„	40
lot no. 4	22	„	„	52,60
so qr nw qr	30	„	„	40
sw qr	2	„	22	160
o hf no qr	12	„	„	80
nw qr nw qr	14 }	15	23	80
no qr no qr	15 }			
n hf no qr	12	„	21	80
w hf no qr	9	„	„	80
o hf nw qr	„	„	„	80
o hf sw qr	„	„	„	80
Z 40 acres so qr	5	13	23	40
w hf nw qr	6	„	20	80
no qr	15	14	23	160
w hf no qr	„	17		80
w hf so qr }			22	160
w qr no qr } 15 ac. schoon goed loghuis en kelder				

Sheboygan, (Wis.) 30 Mei 1850.
n 30. CHS. MEYER.

EEN VERHAAL.

Bewerkt voor den Sheboygan Nieuwsbode, door

N. W. A. van Catz Smallenburg,

te Buffalo.

Broeder en Zuster Liefde.

(*Vervolg van No.* 87.)

Olga rigtte zich in het bed op, hare oogen staarden als verwilderd den vreemdeling aan, haar adem verstikte en met moeite bragt zij de volgende woorden voort; Groote God, Wafil, hebt gij het gehoord? Fedor leeft, Fedor mijn broeder! zegt gij dat niet vreemdeling? O spreek, spreek! herhaal nog duizendmaal deze tijding, Fedor mijn broeder, mijn broeder leeft!

Met krampachtige haast greep zij de hand des vreemden mans, en zag hem in de oogen, zoo stijf, zoo angstig en tevens zoo vreugdevol, dat men wel zag hoe hare gansche ziel in dezen aanblik lag. — Onbeschrijfelijke vreugde, en toch te gelijk ook de schrikkelijke, bedwelmende angst, dat deze Goddelijke vreugdestraal op het laatst wel eene bedriegelijke vergissing zijn konde. Doch deze vrees was onnoodig.

Bedaard, bedaard, zeide de vreemdeling; vrees niet, zoo waar ik Peter Iwailowitz frisch en gezond voor u sta, zoo waar heb ik uwen broeder Fedor naauwelijks veertien dagen geleden gezond en frisch verlaten.

Peter Iwailowitz, want hij onze oude bekende was het, sprak met de gansche kracht der overtuigendste waarheid en Olga, de gelukzalige Olga, konde na deze woorden niet langer aan het narigt van Fedor's leven twijfelen.

Tranen van vreugde stroomden uit hare oogen en dan lachte en juichte zij, en herhaalde ontelbare malen: Fedor leeft, mijn broeder! mijn dierbare broeder leeft! Ik sta niet langer eenzaam en verlaten in de wereld! Fedor, mijn broeder Fedor is toch niet gestorven. Wafil, oude getrouwe Wafil, hebt gij het dan *niet* gehoord, Fedor leeft!

De diep ontroerde grijsaard was op zijne knieën gevallen en had de van vreugde bevende handen vol dank tegen God ten gebede gevouwen. O Heer! stamelde hij, laat mij nu, uwen knecht, gelukkig en met vreugde ten grave gaan, nu ik weet, dat hij gered is door uwe genade, die zij naast u, o God! het meeste lief heeft. Toen omvatte hij het gelukkige vorstenkind en vermengde zijne vreugde tranen met de hare, en de brave Peter Iwailowitz stond nevens hen en zeide: Zie, ik dacht eene treurige tijding in dit huis te brengen, en nu is het eene vreugdemare geworden. Wonderbaar, wonderbaar, heeft de Heer des menschen harte in Zijn magt, de daden der boozen zelfs bestuurt Hij zoo, dat zij den vervolgden tot troost en tot vreugd moeten zijn.

Lang duurde het, voor de ontroerde harten, die zoo geheel alle vreugde ontwend waren, weder rustig sloegen. Treurigheid en smarte hadden hen zoo geheel overweldigd, dat hun het ongehoopte geluk als een droom verscheen, dien zij ieder oogenblik te herinneren vreesden, en het behoefde de telkens herhaalde verzekeringen des innig geroerden Peter Iwailowitz, voor zij gansch van de werkelijkheid en waarheid zijner verzekeringen overtuigd waren.

Doch verheug u niet te zeer, zeide Iwailowitz; hoewel Fedor leeft, zoo is hij toch immer nog zeer ongelukkig en slechts in Gods hand staat het, of gij weder met hem vereenigd wordt.

O! mijn vertrouwen op God is zoo groot, dat niets meer van nu af, mijne hope verstoren kan, antwoordde Olga. Nu ik weet, dat Fedor leeft, ben ik ook overtuigd, dat wij weder vereenigd worden, om nimmer weder te scheiden.

Al smacht hij in de gevangenis, en al lag hij in ketens en banden;—God zal hem redden. Mijne uitzigten zijn onverwrikbaar, en vrees derhalve niet, Peter Iwailowitz, ons alles te verhalen, wat gij van Fedor en zijn lotgeval weet. Ik ben sterk genoeg, ook het ergste te hooren en te dragen, nu ik weet, dat de Heer hem mij ten vreugde en ten troost in het leven gespaard heeft. Verhaal mij alles Peter Iwailowitz, ik bid het u. En Peter Iwailowitz verhaalde, hoe hij Fedor naar Siberie geleid; hoe hij op den langen weg zijn lot vernomen, en hem, den zoon zijns eenigen weldoeners erkend had, en den jongeling na zijne aankomst in het verbanningsoord de belofte gedaan had, niet te rusten, voor dat zijne zuster Olga van zijn lot onderrigt was.—Wafil en Olga hoorden met de gespannenste opmerkzaamheid, en hoewel Olga beefde en sidderde toen zij vernam hoe afschuwelijk haar broeder was behandeld geworden, verloor zij toch haar vrolijk bewustzijn niet, en gedurende het verhaal reeds rijpte het besluit in hare ziel, den broeder te redden, en geene opoffering, geene moeite geene bezwaren te schuwen, om hem uit de gevangenis te verlossen, waartoe de boosheid harer vijanden, die ook de zijne waren, hem veroordeeld had.

Terwijl Wafil nu op zijne beurt verhaalde hoe vorst Iwanow het vertrouwen des gestorven vorst Tschernikow zoo schandelijk bedrogen, met welke barbaarsche gruwzaamheid hij de weezen behandeld had, overlegde Olga op welke wijze zij den broeder zoude kunnen verlossen, en reeds had zij haar plan ontworpen voor nog Wafil met zijn verhaal geeindigd was.—

Peter Iwailowitz zeide hij, hoe is het u mogelijk geweest in ons huis te komen, zonder van de lieden des vorsten ontdekt en aangehouden te zijn? O dat viel mij niet moeijelijk, antwoordde hij. Fedor zelfs gaf mij voor mijne afreis de naauwkeurigste beschrijving van het paleis en al deszelfs toegangen, beduidde mij ook uwe kamer zoo juist, dat ik eenmaal in den tuin van het paleis zijnde, u zonder groote moeite vinden konde. In den muur welke van het achtergebouw naar het hoofdgebouw loopt, bevindt zich eene kleine poort, die u gewis bekend is. Voorzeker, zeide Wafil, doch zij wordt immer gesloten gehouden. Ik wist die te openen antwoordde Peter, terwijl hij een bundel sleutels uit den zak trok. Van buiten nam ik eenen afdruk van het sleutelgat met was, en ging naar eenen slotenmaker, die mij deze sleutels maakte. Ik probeerde er vele en een paste. Opdat zij mij niet hooren zouden, smeerde ik den sleutel en het slot met olie, en dat het gelukte hier te komen, zonder bemerkt te worden, dit weet gij.

Goed, zeide Olga, waar gij ingekomen zijt, kan men ook weder uitkomen. Wafil, Iwailowitz, gij ziet dat ik, mijnen broeder verlossen moet, en om het te kunnen, moeten wij vlugten.

Peter zag verrast en getroffen Olga aan, welke met gloeijende wangen en fonkelende oogen voortvoer; ja ja, ik wil vlugten, geloof niet dat ik zwak ben; ik was slechts zwak en ziek, zoo lang ik dacht dat mijn broeder Fedor gestorven was.—Nu ben ik sterk en mijn besluit is genomen. Zoo lang ik mij in het geweld mijns ooms bevinde, kan ik niets doen.

Doch eenmaal vrij, vermag ik alles. Wafil, Peter, kent gij niet een toevlugtsoord waar ik mij slechts weinige dagen voor de navorschingen van vorst Iwanow verbergen kan? Iwailowitz schudde ontkennend het hoofd. Ik ken geen mensch hier die ik vertrouwen kan, zeide hij.

Doch ik weet wel een oord, waar wij zoo zeker zijn als de vogel in zijn nest, sprak de oude Wafil. Doch ik zie niet in wat het ons baten zoude, wanneer wij daar waren.

O, ik wil het u zeggen Wafil, voer Olga voort. Wanneer wij vrij zijn, dan wil ik mijn schoonste kleed aantrekken, en naar het slot gaan bij de Keizerin, die magtiger is als vorst Iwanow, haar wil ik te voet vallen, en haar wil ik alles, alles verhalen, wat wij geleden en geduld hebben, sedert mijn vader gestorven en vorst Iwanow onze voogd is.

Ach! wanneer de Keizerin dat hoort, dan zal zij gewis de arme onbeschermde weezen aannemen; dan zal zij bevelen dat Fedor vrij zijn zal; dan zal zij den vorst Iwanow bestraffen, en ik wil met u Wafil, met u Peter naar Siberie ijlen, en wij zullen Fedor mijnen broeder opzoeken, en *ik* wil hem toeroepen: Fedor gij zijt vrij, en ik, ik ben het die u gered en vrij gemaakt heeft. O, welk een geluk, wanneer hij deze woorden hoort. Welk geluk voor hem, voor mij, wanneer wij elkander wederzien, om nimmer, nimmer weder van elder te scheiden! Wafil en gij, vriend mijns broeders, gij wilt mij bijstaan, gij wilt mij helpen, mijnen broeder te redden, hem weder vrij, blij en gelukkig te maken?

Wie had wel de roerende woorden der beminde zuster kunnen wederstaan? Wafil en Iwailowitz voelden zich diep geroerd, van het opofferende moedige gedrag des beminnenswaardigen vorsten kinds en beiden waren dadelijk bereid, alle wenschen van Olga zoo ver het in hunne magt stond te ondersteunen.

Wel schudde de oude Wafil het hoofd, wanneer hij aan de zwarigheden dacht, welke de uitvoering van dit plan in den weg stonden; doch Peter zeide na kort nadenken met vaste stem: Welaan dan, iets moet geschieden, en het naaste en noodigste schijnt mij, dat Olga aan het geweld van den vorst ontrokken wordt, dewijl hij zijne magt ook ten verderve van dit weerloos kind misbruikt. Het plan van Olga schijnt mij doelmatig en goed, en wanneer het haar gelukt tot de Keizerin door te dringen, haar de geschiedenis van haar lijden en de vervolging haars broeders te verhalen, dan kan het wel zijn dat de Keizerin haar gehoor geeft en dan zijn wij allen gered.

Goed, zeide Olga, laat ons dan niet langer dralen. Alles slaapt, de poort is open, wij kunnen ons onbemerkt verwijderen, en niemand zal weten, waar wij in de groote stad een toevlugtsoord gevonden hebben.

Met bijna koortsachtige haast, verliet Olga hare legerstede, opende hare kasten, nam hare beste kleederen daaruit en overreikte ze aan Wafil, die dezelve in eenen bundel te zamen bond; Olga hing eenen warmen pels om, nam een klein kastje van ebbenhout, dat in eene geheime lade harer commode stond, en verklaarde toen, bereid te zijn. Peter Iwailowitz steeg eerst de waggelende touwladder af, Olga volgde en de oude Wafil was de laatste. Voort, voort zeide Olga, zoo lang ik nog in de nabijheid van het paleis vertoef, kan ik niet vrij adem halen.

Ras naderden de vlugtelingen de poort in den muur. In het oogenblik dat Peter deze opende, blafte een hond, een prachtige groote dog, met welken Olga in vroegeren tijd veel gespeeld had.

Dit trouwe dier herkende zijne vriendin, en drukte door zijn gehuil den wensch uit, haar te willen volgen.

Wafil draalde. Dat dier zal ons verraden zeide hij, zijn gehuil zal de dienaars wekken, men zal de touwladder bemerken, onze vlugt ontdekken en ons vervolgen. Zal ik hem dooden, vraagde Peter.

Neen, neen riep Olga; wij willen liever dit trouwe dier met ons nemen. Met vlugtige voeten ijlde zij den tuin weder in, beval den hond te zwijgen, en maakte den ketting los, waaraan hij gebonden lag.

Het dier sprong in zijne vreugde tegen Olga op, en was verstandig genoeg om de noodzakelijkheid te begrijpen zich stil te houden, en in snelle sprongen volgde hij zijne gebiedster, die weder naar de poort ijlde.

In weinige oogenblikken stonden allen buiten den ringmuur.

Peter sloot de deur weder en zag Wafil aan, als of hij vragen wilde, wat nu? Volgt mij, zeide de grijsaard. Het zoude wonderlijk moeten toegaan, als men ons aan het oord vond, waar ik ulieden heen voeren wil.

Hij ging vooruit en op Peter Iwailowitz arm geleund volgde hem Olga, aan welker snelle en vaste treden geen spoor meer van hare tot hiertoe bemerkte zwakheid te zien was. Een nieuw leven scheen in haar ontwaakt en de liefde, de trouwe liefde jegens haren broeder was het, welke haar dit ingegeven had.

Zoo gewis is het dat de liefde alles overwint, wanneer het de ware, echte en heilige liefde is, die van God komt, en daarna den zwakken mensch met bovenaardsche kracht bezielt.

Aan het strand der Newa, in de nabijheid van Petersburg, stond ten tijde dat deze geschiedenis voorviel eene kleine, nederige, uit boomstammen opgeslagene visschershut.

In dit eenzaam gelegene huisje had Wafil zijne begeleiders gevoerd, en met vol regt hoopte hij, dat zij hier voor alle navorsching veilig waren. Ook was er geen verraad te vreezen, want de bezitter der hut was een neef van Wafil, die den ouden als een vader beminde, en al zijne voorschriften op het naauwkeurigst vervulde. Wie zoude ook de vorstelijke dochter in deze stille, afgelegene hut gezocht hebben?

De zon stond reeds hoog, toen Olga uit eene zachte verkwikkende sluimering ontwaakte.

Zij gevoelde zich zeer versterkt en met een lachje op de lippen zag zij naar de beide mannen, die juist bezig waren, het vuur in den kagchel aan te wakkeren en de ruwe tafel met eenen witten doek te bedekken.

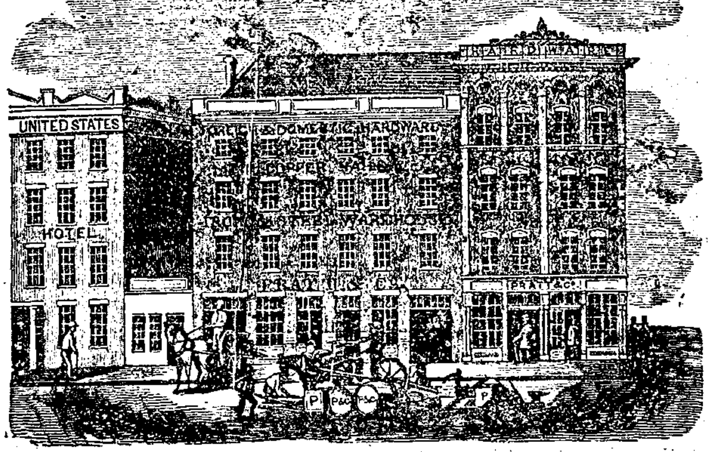

PRATT & CO.

Terrace straat, Buffalo, N. Y. (naast het United States Hotel en tegenover het Western Hotel.)

Invoerders en Handelaars in

ENGELSCH, DUITSCH EN AMERIKAANSCH IJZERWERK.

ENGELSCH, ZWEEDSCH EN AMERIKAANSCH IJZER.

(Gesorteerd, Plat, Rond en Ovaal.)

Staal, Nagels, Spijkers, Tin Plaat, Pandoek, Koper, IJzerdraad, Aanbeelden, Schroeven, Smids-Blaasbalgen, Kettingen, Paardenstrengen, Ankers, Wagen-Assen, Bijlen, Zeissen, Vorken, Houweelen, Schoppen, Verlakt en Geperst Blikken Goed, Looden Pijpen, Zink, Hagel, Pompen, Scharnieren, Veren, Ambachtsman's Gereedschappen in alle soorten en allerlei ander IJzerwerk.

Agentschap voor

Fairbank's Schalen—*Meneely's* Kerk-, Fabrijk- en Stoomboot Bellen—Buffalo Draai-molen en Nagel Fabrijk—Williamsville IJzer Smederij—Ames' IJzerwerken—Covert's Salamander Geldkisten—Niagara Falls Emmer Factorij—Waters & Patterson's Bijlen en Snijwerktuigen—en andere Amerikaansche Fabrijken.

Buffalo, 1 *Mei* 1851.
1 j n 77

SAMUEL F. PRATT,
PASCAL P. PRATT,
EDWARD P. BEALS,

Juist bragt de visscher eenen dampenden schotel in het kleine vertrek, stelde deze op de tafel en zeide: Het ontbijt is gereed,— gij kunt het meisje opwekken. Neen, neen nog niet, fluisterde Wafil De arme Olga zal wel vermoeid zijn en de slaap versterkt haar meer, dan iets anders.

Doch ik ben reeds wakker Wafil, en het ontbijt zal mij wel smaken, riep Olga en sprong van hare legerstede, zoo frisch en vrolijk, als of haar het zware werk, de bevrijding des broeders uit de verbanning reeds gelukt was. Met hartelijke vreugde werd zij van de trouwe vrienden begroet, welke haar daarop zoo ijverig bedienden, als of zij in haar eigen paleis woonde, en zich in het volle bezit harer regten en rijkdommen bevond.

(*Wordt vervolgd.*)

MENGELWERK.

Nieuwe manier om oude Schulden betaald te krijgen.

Een jongeling, de zoon van een achtingswaardig ingezeten van Albany, N. Y., die gedurende eenigen tijd een losbandig leven gelegd en veel geld verkwist had, was bij eene der rijtuigverhuurders in die stad eene aanzienlijke som schuldig voor het huren van paarden. De huurkoetsier had onderscheidene malen op betaling aangedrongen en de jonge verkwister even zoo vaak beloofd te betalen, maar te vergeefs. Eindelijk vervoegde hij zich bij den vader, die weigerde een cent voor den jongen deugniet te betalen. Ten langen laatste werd door den schuldenaar eene plegtige belofte gedaan, dat hij op zekeren dag zonder mankeren de huurkoetsier's rekening voldoen zou, indien hij het *leefde*. De bepaalde dag kwam, maar de jongeling of het geld niet. De schuldeischer maakte terstond zijn besluit op en zond zijn voerman met eene *lijkkoets*, rondom met rouwfloers overdekt en behangen, naar het huis van zijn' schuldenaar, de woning des vaders. Natuurlijk was de oude heer op de aankomst en het stilhouden van dezen lijkwagen voor zijne deur zeer verwonderd en vraagde naar de oorzaak. "Uw zoon is overleden, niet waar?" zeide de voerman koeltjes; "ik kom om hem te begraven." "Kom, kom", zeide de oude man, "het is gekheid, mijn zoon is levend en gezond." "Dat kan niet zijn," zeide de voerman, of hij zoude volgens belofte mijn meester betaald hebben, "indien hij het leefde", en ik zal of het geld of des jongelings lijk hebben, voordat ik uwe deur verlaat." De oude heer besloot om te betalen en de lijkkoets vertrok.

De wetten van een Nieuwsblad.

1. Inteekenaars die geene expresse notitie van het tegendeel geven, worden beschouwd als wenschende hunne inteekening te doen voortgaan.

2. Indien inteekenaars last geven tot de ophouding hunner nieuwsbladen, en nog voor dezelve schuldig zijn, mogen uitgevers voortgaan met dezelve te zenden tot alle achterstallige schuld betaald is.

3. Indien eenige inteekenaars nalaten of weigeren hunne nieuwsbladen uit de postkantoren te halen naar welke zij gezonden zijn, worden zij verantwoordelijk gehouden tot dat zij de rekening voldaan en het nieuwsblad opgezegd hebben.

4. Indien inteekenaars naar andere plaatsen verhuizen zonder de uitgevers daarvan te verwittigen, en de courant wordt aan het vorige adres gezonden, zijn zij en niet de uitgevers verantwoordelijk.

5. De geregtshoven hebben beslist, dat de weigering van het nemen eener onbetaalde courant uit het postkantoor, of te verhuizen en er niet naar om te zien, een klaar bewijs is van voorbedachtelijk bedrog.

HOLLANDSCH LOGEMENT.

WISCONSIN HUIS.

8ste straat Sheboygan.

Vriendelijke bediening en billijke prijzen, verzekeren mij de gunst mijner geeerde bezoekers.

n 1 JOSEPH SCHRAGE.

NEEM DE KANS WAAR.

Hij die TACHTIG ACRES BOSCHLAND, eerste kwaliteit, voor contant geld wenscht te koopen, neme nu de kans waar, als hij goedkoop wil bediend zijn. Het land ligt in Sheboygan County, town Holland, zijnde de Oostelijke helft van de zuid oost kwarter, Sectie 19, Range 22 oost. Nadere informatien in persoon of per franco brief bij den Uitgever dezes.

Godey's Dames Boek voor 1851!

Mejufvr. S. J. Hale & L. A. Godey, Redacteurs.

Amerikaansche schrijvers, Amerikaansche Meesters en Amerikaansche Mode platen maken "Het Dames Boek eene Kunst Vereeniging in zich zelve." De algemeene stem der Pers heeft deze uitgave boven de Amerikaansche magazijnen gesteld. De uitgever, aan deze publieke stem gehoor gevende, meent het daar te houden; hij heeft de bekwaamheid en is genegen om zulks te doen.—Naardien lange advertentien zelden gelezen worden, gelooft de uitgever des boeks zoo kort mogelijk te moeten wezen. Bij verwijzing naar eene advertentie op den omslag des boeks geplaatst, (van hetwelk eene proef aan iedereen, die zulks met franco brief mogt vragen, zal gezonden worden) zal men zien wat in 1851 zal gedaan worden. Hetzelve zal met Lijn-Stip-en Mezzotinto Gravuren en Gekleurde Platen gevuld werden. In elk nommer zal eene onfeilbaar Amerikaansche Modeplaat voorkomen. Geene dame kan een kleed maken meer overeenkomstig onze schoone smaak en in de mode zijn, als alleen naar "Godey's echte Moden".

De Hut Schetsen zullen worden voortgezet en in elk nommer zal iets nieuws voor de Dame's Werktafel voorkomen, zoo als: breijen, haken, neisjes, chenille en kant werk; kinderkleedjes, mutsjes, kapjes, chemisetten en inderdaad alles wat dames behagen zal; onfeilbare recepten en muzijk zullen ook geregeld gegeven worden.

Amerikaansche schrijvers, zoo mannen als vrouwen zullen het werk met hunne bijdragen begunstigen. Dus en niet beloven is eigenlijk het bijzondere talent van den Uitgever van het eenige in Amerika uitgegeven wordende Dames Boek. De eigenaar van het boek hetzelve voor bijna 21 Jaren bestuurd hebbende, acht zijnen eigen' smaak verre verheven boven eenig persoon in dat vak, als een leverancier van amusement en informaties aan de dames van zijn eigen land.

Termen:—Geld vooruit — Brieven franco.

Enkele Nommers - - - - -	25 Cents.
Een copie, een jaar - - - - -	$ 3,00
Een „ vijf jaren - - - -	10,00
Twee copies een jaar - - - - -	5,00
Vijf „ „ „ - - - - -	10,00
Tien „ „ „ en eene extra copie aan den persoon die eene club van 10 zendt	20,00

Van deze termen zal niet afgegaan worden door eenige der Philadelphia Drie Dollar Magazijnen.

Adres . L. A. GODEY.
113 Chestnut Street Philadelphia.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer I. R. Muller, town Lima.
„ P. Souffrouw, town Holland.
„ A. Stokdijk, dito.
„ A. van Ingen, Sheboygan Falls.
„ W. Plocker, Fairwater.
„ J. Q. C. van den Bosch, Green Bay.
„ J. J. van de Plassche, *Milwaukie*.
„ H. van der Kolk, Chicago.
„ G. J. Beckers, Albany.
„ N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
„ I. C. Brinkman, Cincinnati.
„ J. van den Hoek, Zeeland, *Mich.*
„ L. Dooge, Ravenna, dito.
„ H. J. Hasebroek, Pella, Iowa.
„ J. den Hartog, St. Louis.
„ V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! *Zij* die wenschen in te teekenen, hebben slechts het geld in een brief te sluiten [franco] aan J. QUINTUS.
Sheboygan, Wis